

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิได้รับค่าเช่าบ้านของข้าราชการซึ่งขอกลับเข้ารับราชการตาม
มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒*

สำนักงานประมาณได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๑/๑๒๑๐๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานประมาณได้อนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านจากทางราชการ ให้ออกจากราชการเพื่อไปช่วยปฏิบัติงานชั่วคราวที่สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่สำนักงานประมาณเช่นเดิม ตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสำนักงานประมาณได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๑/๒๔๖๑๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอรื้อเรื่องสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการดังกล่าว ซึ่งกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๙.๕/๒๔๙๓๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ แจ้งว่าการที่ข้าราชการดังกล่าวได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานในองค์การมหาชนแล้วขอกลับเข้ารับราชการที่สำนักงานประมาณในท้องที่กรุงเทพมหานครเช่นเดิม ถือว่ากรุงเทพมหานครเป็นท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อยังมีคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านจากทางราชการ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ มาตรา ๓๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการให้สิทธิการนับระยะเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การมหาชนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือเงินค่าตอบแทนอื่นในทำนองเดียวกัน

สำนักงานประมาณเห็นว่า เนื่องจากการกระทบสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับค่าเช่าบ้านของข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานชั่วคราวในองค์การมหาชนตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ข้าราชการที่ไปช่วยปฏิบัติงานมีสิทธิในการกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ และผู้นั้นมีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ รวมทั้งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานที่องค์การมหาชนสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลา ดังนั้น เมื่อข้าราชการผู้นี้ได้กลับเข้ารับราชการ จึงถือเสมือนได้ปฏิบัติงานที่สำนักงานประมาณในช่วงเวลาที่ถูกยืมตัวเต็มเวลาด้วย ซึ่งน่าจะส่งผลให้สิทธิประโยชน์อื่นที่มีก่อนไปช่วยปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นี้

* ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๘๑๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ยังคงมีอยู่เช่นเดิม แต่กรมบัญชีกลางพิจารณาว่าข้าราชการดังกล่าวไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน เนื่องจากเป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ สำนักงานประมาณจึงขอหารือว่า เมื่อข้าราชการผู้นี้กลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว จะมีสิทธิต่างๆ ตลอดจนสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านดังเช่นที่เคยได้รับก่อนไปช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวที่องค์การมหานหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานประมาณ โดยได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานประมาณ) และผู้แทนสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาน) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามข้อหารือว่า นายกรัฐมนตรีได้ขอให้นายวิรัชศักดิ์ นิจุสุนกิจ ซึ่งเป็นข้าราชการของสำนักงานประมาณที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านอยู่ก่อนแล้ว มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาน) เป็นการชั่วคราว โดยมีกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ และผู้อำนวยการสำนักงานประมาณได้อนุมัติให้นายวิรัชศักดิ์ฯ ไปปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาน) โดยออกคำสั่งสำนักงานประมาณ ที่ ๑๐๑/๒๕๔๘ เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ และมาตรา ๑๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้นายวิรัชศักดิ์ฯ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ หลังจากนั้นนายวิรัชศักดิ์ฯ ได้ขอกลับเข้ารับราชการในสังกัดสำนักงานประมาณตามเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณจึงออกคำสั่งสำนักงานประมาณ ที่ ๑๓๑/๒๕๔๘ เรื่อง การบรรจุผู้เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญกลับเข้ารับราชการ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ให้บรรจุนายวิรัชศักดิ์ฯ ที่ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอีก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ประมาณ ๗ ว ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ และได้รับการเลื่อนเงินเดือนย้อนหลังปีละ ๑ ขั้น เสมือนยังอยู่ปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว เห็นว่า สำนักงานประมาณมีความประสงค์จะขอหารือว่า นายวิรัชศักดิ์ฯ ซึ่งเคยเป็นข้าราชการของสำนักงานประมาณและได้ขอกลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในสำนักงานประมาณสังกัดเดิม จะมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังเช่นที่เคยได้รับอยู่ก่อน

การไปช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวหรือไม่ ซึ่งเห็นว่า ตามมาตรา ๗^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔^๒ เว้นแต่ปรากฏข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ (๑) ถึง (๔) ว่าข้าราชการผู้นั้นอยู่ในข่ายข้อยกเว้นที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ

เมื่อนายกรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ขอให้นายวิรัชศักดิ์ ซึ่งเป็นข้าราชการของสำนักงานประมาณมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) เป็นการชั่วคราว โดยได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักงานประมาณซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสำนักงานประมาณผู้นั้นแล้ว นายวิรัชศักดิ์ ซึ่งเป็นข้าราชการผู้ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การ

^๑ มาตรา ๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคสสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก หรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

(๔) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามคำร้องขอของตนเอง

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามส่วนของเงินเดือนโดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๒ มาตรา ๑๔ ให้ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นได้เข้าอยู่จริง แต่ไม่ก่อนวันที่รายงานตัวเพื่อเข้ารับหน้าที่ และให้สิ้นสุดในวันที่ขาดจากอัตราเงินเดือนหรือวันที่อยู่ในข่ายหมดสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่นไม่สามารถออกเดินทางไปได้ในวันที่ส่งมอบหน้าที่ ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบวันนับแต่วันส่งมอบหน้าที่ เว้นแต่มีความจำเป็นจะต้องอยู่ต่อไปอีก ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไปได้เท่าที่จำเป็นโดยได้รับการอนุมัติจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง

มหาชน) ย่อมพ้นจากสถานะความเป็นข้าราชการ เนื่องจากมาตรา ๓๖^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน ได้บัญญัติให้ถือว่า การได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) นั้น เป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ อีกทั้งมาตรา ๓๕^๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ก็ยังได้บัญญัติห้ามมิให้ข้าราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชนในขณะเดียวกันด้วย ดังนั้น เมื่อนายวีรศักดิ์ ได้ออกจากราชการไปแล้ว จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม การที่นายวีรศักดิ์ ได้ขอกลับเข้ารับราชการในสังกัดสำนักงานงบประมาณตามเดิม และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณได้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการในสำนักงานงบประมาณโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗^๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ แล้ว ย่อมทำให้นายวีรศักดิ์ มีสถานะความเป็นข้าราชการและมีสิทธิหรือประโยชน์ต่าง ๆ นับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุให้กลับเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการใหม่นั้น แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายวีรศักดิ์ ได้ขอกลับเข้ารับราชการที่สำนักงานงบประมาณในท้องที่กรุงเทพมหานครเช่นเดิมซึ่งเป็นท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ และเมื่อนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้กลับเข้ารับราชการ นายวีรศักดิ์ ยังไม่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไป

^๓ มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานขององค์การมหาชน รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง อาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างในองค์การมหาชนเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างขององค์การมหาชนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การมหาชนสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นที่ตนเองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

^๔ มาตรา ๓๕ เจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชนนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งแล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทย
 - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
 - (๓) สามารถทำงานให้แก่องค์การมหาชนได้เต็มเวลา
 - (๔) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
 - (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ (๔) (๕) และ (๖)
- ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชนโดยอนุโลม

^๕ มาตรา ๓๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๖ ขอกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๓๖

ประจำต่างท้องที่ นายวิรศักดิ์ฯ จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๗ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ

สำหรับการที่มาตรา ๓๖ วรรคสอง ได้บัญญัติให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การมหาชนสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกัน เสมือนอยู่ปฏิบัติราชการเต็มเวลาจะรวมถึงสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ ด้วยหรือไม่ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๖ วรรคสอง ดังกล่าวหมายความว่า ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันของข้าราชการนั้นให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การมหาชนด้วย โดยให้ถือเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการเต็มเวลา โดยไม่ได้ไปปฏิบัติงานในองค์การมหาชน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเท่านั้น อันเป็นการสนับสนุนให้ข้าราชการเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนเป็นการชั่วคราวอย่างหนึ่ง เพราะหากไม่มีบทบัญญัติมาตราดังกล่าวก็จะมีผลกระทบต่อสิทธิในการนำระยะเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การมหาชนมาคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ นอกจากนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวก็นำไปใช้เฉพาะกับการคำนวณบำเหน็จบำนาญซึ่งเป็นเงินที่รัฐประสงคจะจ่ายตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเนื่องจากได้ปฏิบัติราชการให้แก่รัฐถึงระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น เพราะมาตรา ๓๖ วรรคสองใช้คำว่า “การคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกัน” ซึ่งคำว่า “หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกัน” ย่อมหมายถึง ประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันกับบำเหน็จบำนาญ ดังนั้น ค่าเช่าบ้านซึ่งเป็นเงินที่รัฐประสงคจะจ่ายให้แก่ข้าราชการ เพื่อช่วยเหลือข้าราชการที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่อยู่ในความหมายของคำดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เมื่อนายวิรศักดิ์ฯ ซึ่งเคยเป็นข้าราชการของสำนักงานงบประมาณที่นายกรัฐมนตรีขอให้มาปฏิบัติงานในสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ ได้ขอกลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ ในสำนักงานงบประมาณสังกัดเดิม จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังเช่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนการไปช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๙